

“मीठे बच्चे— श्रीमत अनुसार ज्ञानको चन्दन घोट्टुनु वा पवित्र बन्नु नै स्वराज्य लिनु हो, तिमीले पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्नु भन्ने सूर्यवंशी घरानाको तिलक प्राप्त हुन्छ।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरूलाई राखी कसले बाँधिदिन्छ, तिलक कसले दिन्छ एवं मुख मीठो गराउने चलन किन छ?

उत्तरः— तिमीलाई बडी माँ (ब्रह्मा) ले राखी बाँध्छन्, पवित्र बनाउँछन्। जब तिमीले पवित्र बन्ने प्रतिज्ञा गर्छौ तब बाबाले स्वराज्यको टीका दिनु हुन्छ। मुख मीठो गराउनु अर्थात् सर्व वरदान दिनु। बाबाले स्वराज्यको तिलकको साथ-साथै सर्व वरदान पनि दिनु भएको छ, यसैको रसम यादगारको रूपमा चल्दै आइरहेको छ।

गीतः— इधर मुहब्बत उधर जमाना.....

ओम् शान्ति। भगवानुवाच। ठिकैछ, भगवानको नाम चाहिन्छ किनकि भगवानको एउटै नाम हुन्छ। मनुष्यका त धेरै नाम राखेका हुन्छन्। जसरी शरीर धारण गर्दै जान्छन्, नाम परिवर्तन हुँदै जान्छ। शरीर त अवश्य सबैको हुन्छ र जन्म-मरणमा पनि आउँछन्। त्यसैले अनेक नाम राखेका हुन्छन्। प्यार पनि धेरै जना सँग हुन्छ। काका, मामा, गुरु-गोसाईँ आदि धेरै सँग प्यार हुन्छ। कति धेरै सम्बन्धी छन्! अब यो सम्बन्ध त हो एक। अरू अनेक सम्बन्धले त तल लैजान्छ, गिराइरहन्छन्। यो एउटै सम्बन्ध सबै भन्दा श्रेष्ठ छ। यसले उचाइतिरै लैजान्छ। अहिले तिमी जीव आत्माहरूको प्यार भएको छ परमपिता परमात्मासँग। उहाँले तिमीलाई धेरै उचाइतिर लैजानु हुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ नै परमधाममा रहनेवाला। यो त निश्चय छ नि। यदि थाहा छैन भन्ने हो भने, तिमी आयौ कहाँबाट? माथिबाटै यहाँ आएका हो नि। तिमी पनि वास्तवमा सबै भन्दा माथि परमधाम, मूलवतनमा रहनेवाला हो, बीचमा छ सूक्ष्मवतन अनि यो हो स्थूलवतन। अवश्य तिमी त्यहाँबाट आएका हो। भिन्न भिन्न नाम रूप लिन्छौ। अहिले ८४ जन्म पूरा गर्नु अब फेरि फर्केर जानु छ। अहिले तिम्रो प्यार बाबा सँग छ। जानेका छौ हामी माता-पिताका सम्मुख बसेका छौ। यो पनि जानेका छौ, सबै भन्दा पहिला हामीले पवित्रताको राखी बाँध्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू, यो काम महाशत्रुलाई जित्न वा माया रावणमाथि विजय प्राप्त गर्न, यसैको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। अन्धश्रद्धाको कुरा छैन। अवश्य पनि बाबालाई नै याद गर्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले ब्रह्माद्वारा तिमीलाई राखी बाँध्छु। यसलाई भनिन्छ राखी बाँध्ने उत्सव, पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्ने उत्सव। फेरि के होला? मैले स्वराज्य प्राप्त गर्ने टीका लगाइदिन्छु। यी बाबा तिम्रो सम्मुख बस्नु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— पवित्रताको लागि नै कष्ट सहन गर्छन्। तिम्रो मित्र-सम्बन्धी आदि सबै दुश्मन बन्छन्। बाबाले तिमीलाई डाइरेक्ट भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! पवित्र बन। बेहदको बाबा शिवबाबा आएर तिमीलाई सच्चा स्वराज्य दिनु हुन्छ। आत्माहरूलाई राजाई प्राप्त हुन्छ। अहिले आत्माहरूलाई गदाई छ।

राखी पर्वलाई राखी उत्सव भनिदैन। उत्सवमा त धेरै खुशीयाली मनाउँछन्। यो पवित्रताको राखी बाँध्नमा कुनै खर्च आदिको कुरा हुँदैन। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म सँग प्रतिज्ञा गर फेरि तिमीले स्वराज्य पाउनेछौ। स्वराज्यको तिलक स्वयं बसेर दिनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई बाबाले साक्षात्कार पनि गराउनु भएको थियो— त्यहाँ कसरी पिताले नै तिलक दिएर आफ्नो तख्तमा बसाउँछन्। त्यसैले जो सूर्यवंशी बन्छ उही गद्दीमा बस्छ। माता-पिताले नै बच्चाहरूलाई राज्य-भाग्य दिन्छन्। सम्झन्छन्— बच्चा नै गद्दीनशीन हुन्छन्। यहाँ पिता

२०७५ भाद्र ११ सोमबार २७-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

नै स्वयं आएर तिमी आत्माहरूलाई ज्ञान-अमृतबाट सफा गर्नुहुन्छ। ज्ञान अमृत कुनै जल होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले ६३ जन्म विषय सागरमा गोता खायौ। सिकीलधे बच्चाहरू, अहिले तिमी ८४ जन्म पूरा भए, अब यो अन्तिम जन्म तिमी पवित्र बन। मेरो मतमा चल। तिमी स्वराज्य प्राप्त गर्नको लागि बाबाको पासमा आएका हौ नि। राजाको पास बच्चा आउँछ भने सम्झन्छ मैले राजाई पाउनेछु। तर त्यसलाई कुनै स्वराज्य भनिदैन। स्व मतलव आत्मा। त्यसैले आत्मालाई राज्य प्राप्त हुन्छ। तर ज्ञान हुँदैन— म आत्माले राजकुमारको शरीर धारण गरेको छु महाराजा-महारानी बन्नको लागि। तिलकको पनि उत्सव गायन गरिन्छ। प्यारा बच्चाहरू! ज्ञान चन्दन घोट, पवित्र बन, श्रीमतमा चलयौ भने बाबाले तिलक दिनु हुन्छ। बाबाले स्वयं त राज्य लिनु हुन्न, स्वयं गद्दीमा बस्नुहुन्न। यस्तो बाबालाई कहिल्यै देख्यौ, जसले बच्चाहरूलाई गद्दीमा राख्नुहुन्छ, स्वयं बस्नुहुन्न?

यी ब्रह्मा पनि पुरुषार्थी हुन्। शिवबाबा हुनु हुन्छ पुरुषार्थ गराउनेवाला। उहाँले आफ्नो बढाई केही पनि गर्नुहुन्न। शिवबाबा आएर यिनलाई पनि हीराजस्तो बनाउनु हुन्छ। त्यसैले मुख्य कुरा हो पवित्र रहनु। ठीकै छ, घरमा सँगसँगै बस तर पवित्र बन। बाबाले यो रुद्र ज्ञान यज्ञ रचना गर्नु भएको छ। यज्ञ सदैव ब्राह्मणहरूद्वारा रचना गरिन्छ। श्रीकृष्णले भनून्— म यज्ञ रचिदछु, यो हुन सक्दैन। तिमी हौ ब्राह्मण, ब्रह्माका मुख वंशावली। तिमी श्रीमतमा चलिरहेका छौ। ब्रह्मालाई श्री भन्न सकिँदैन। यहाँ त आत्मा र शरीर दुवै पतित छन्। तिमी श्री (श्रेष्ठ) बनिरहेका छौ। अहिले तिमीलाई श्री भन्न मिल्दैन। अहिले तिमी श्रेष्ठ बनिरहेका छौ। सर्वश्रेष्ठ बाबा नै आएर तिमीलाई श्रेष्ठ बनाउनु हुन्छ, लक्ष्मी-नारायण जस्तै। त्यस्तै श्रेष्ठ १६ कला सम्पूर्ण तिमीलाई पनि बन्नु छ। बाबा सोध्नुहुन्छ— तिमीलाई लक्ष्मी-नारायण बन्ने नशा छ वा राम-सीता बन्ने नशा छ? भन्नेछन्— लक्ष्मी-नारायण बन्ने नशा छ। हामी त सूर्यवंशी बन्नेछौं। दुई कला कम चन्द्रवंशी हामी किन बन्ने? हामीले त लक्ष्मी अथवा नारायणलाई वरण गर्ने छौं। तिमी मम्मा र बाबा पनि सूर्यवंशी बन्छन्। जगत अम्बा एवं जगत पिता दुवै सूर्यवंशी बन्छन्। त्यसैले तिमी उनीहरूको सन्तान जो बाबा-मम्मा भन्छौ, तिमीले पनि पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। बाबाले टीका पनि लगाउनु हुन्छ एवं मुख मीठो पनि गराउनु हुन्छ अर्थात् तिमीलाई वरदान दिनु हुन्छ नि। विजयको टीका लगाएर वरदान दिनु हुन्छ— तिमीले सदा यस्तो स्वराज्य पाउनेछौ। यथा राजा रानी तथा प्रजा राज्य-भाग्य भोग्छन्। परमपिता परमात्माद्वारा एकै पटक राज्य स्थापना हुन्छ। यो हो अलमाइटी अथोरिटी राज्य। निर्विकारी दुनियाँ भनेर पनि गायन गरिन्छ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, मर्यादा पुरुषोत्तम देवताहरूले कहिल्यै काम कटारीबाट हिंसा गर्दैनन्। ६३ जन्म त तिमीले एक अर्कामाथि काम कटारी चलाउँदै आयौ। अमरलोकमा काम कटारी हुँदैन। यहाँ काम कटारीबाट तिमी पतित हुँदा-हुँदा तमोप्रधान बनेका छौ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ— अवश्य पनि बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। भारतमा नै जन्म लिनु हुन्छ। बाबाले वैकुण्ठको सौगात ल्याउनु भएको छ। आधाकल्प पुकार्छन्— हे परमपिता (ओ गड फादर), दया गर्नुहोस्, कृपा गर्नुहोस्। भक्तिमार्गमा गाउँछन् नि। सत्ययुगमा कहाँ यसरी पुकार्छन् र! त्यहाँ त सदैव सुख हुन्छ। दुःख में सिमरण सब करे, सुख में करे न कोई। अनेक प्रकारका दुःख हुन्छन् नि। टाट पल्टियो भने कति दुःख हुन्छ। बिमारी आदि भएमा पनि दुःख हुन्छ नि। स्वर्गमा दुःखको नाम-निशान हुँदैन। बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई राज्य भाग्यको तिलक दिनु हुन्छ। यो हो दुःखधाम, त्यो हो सुखधाम। शान्तिधाममा त आत्माले केही पनि बोल्दैन। यहाँ फेरि आवाजमा आउँछ। तिमी स्वधर्म हो नै शान्ति। अहिले तिमीलाई सुख-शान्तिको

स्वराज्य प्राप्त हुन्छ। त्यसैले बाबाको बच्चा बनेर उहाँको श्रीमतमा चलनु पर्छ। पढाइको समयमा सारा ध्यान पढाइमा नै लगाउनु पर्छ। पढाइको समयमा अरू व्यर्थ कुराको वर्णन चल्दैन। यदि कसैले उल्टो-सुल्टो कुरा गर्छ भने भन्छन्- कृपया ध्यान दिनुहोस् (अटेन्शन प्लीज)। त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- तिमी बुद्धि भट्कनु हुँदैन। बाहिर धक्का खानेहरूको मन यता त्यति दौडिरहन्छ। सम्झन्छन्- कहीं छुट्टी भइहाल्यो भने घर जाऊँ। अहिले तिमी बच्चाहरूले पढ्नु एवं पढाउनु छ। ब्राह्मणहरूको धन्दा नै हो गीता सुनाउनु। ती ब्राह्मणहरूले पनि गीता सुनाउँछन्, शरीर निर्वाह पनि गर्छन्। तिमीलाई पनि भनिन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा कमल फूल समान पवित्र रहनु छ। प्रतिज्ञा गर्नु छ- यो अन्तिम जन्म पवित्र रहनेछु। यो अपवित्र दुनियाँ विनाश हुन्छ। विनाशको तयारी पनि देखिरहेका छौ। होलिका जल्नेछ। वास्तवमा यी सबै उत्सव यस समयका हुन्। बाबाले तिमीलाई तिलक दिनु हुन्छ। तिमी बुद्धि भन्दछ- बाबाले हामीलाई सत्ययुगको, विश्वको मालिक बनाउनको लागि पढाउनु हुन्छ अथवा स्वराज्यको तिमीले तिलक पाउँछौ। बाबाले नै तिलक दिनु हुन्छ। यहाँ त तिमी सम्मुख बसेका छौ। राज्य-भाग्य उसले लिन्छ जो पवित्र रहन्छ। राखीको महत्त्व धेरै महान् छ। भन्दछन्- बहिनीले भाइलाई टीका लगाएर राखी बाँधिदिन्छिन्। त्यसैले बहिनीले तिमी भाइहरूलाई तिलक लगाउँछिन्, राखी बाँधिन्छन् एवं मुख मीठो गराउँछिन्। यो उत्सव कहाँबाट सुरु भयो? संगमयुगबाट, जब देखि परमपिता परमात्मा पवित्र रहने प्रतिज्ञा गराउनु हुन्छ। शिवरात्रिको पनि उत्सव हुन्छ, त्यसपछि राखीको उत्सव, अनि दशैं (दशहरा), फेरि दीपावलीको उत्सव, नवरात्रिको उत्सव- यी सबै उत्सवहरू चल्दै आएका हुन्। तिमीलाई त खुशी हुन्छ। दशैं अर्थात् विनाशपछि फेरि दीपावली आउँछ। घर-घरमा स्वर्ग हुन्छ।

तिमीले शिवबाबाको, ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको, लक्ष्मी-नारायणको- सबैको जीवन कहानी बताउन सक्छौ। सारा चक्रलाई तिमीले जानेका छौ। राम-सीतालाई पनि तिमीले जानेका छौ, फेल भएकाले अड्क कम प्राप्त भयो। बाँकी ८-१० हातहरू कसैको हुँदैनन्। कति धेरै चित्रहरू बसेर बनाएका छन्। यसलाई भनिन्छ समयको बर्बादी, धनको बर्बादी, शक्तिको बर्बादी। अहिले तिमीले जानेका छौ- हामी आएका छौ स्वराज्यको वर्सा लिनको लागि। हामी श्रीमतमा किन नचल्ने, जसरी माता-पिता चलिरहनु भएको छ। यो त बुझ्नु पर्ने कुरा हो। बाबा हुनु हुन्छ- मनुष्य सृष्टिका रचयिता। बेहदको बाबा हुनु हुन्छ नि। कति बच्चाहरूलाई गोद लिनु हुन्छ। प्रजापिता हुन् नि। ती लौकिक पिताले बढीमा एक बच्चालाई गोदमा लिन्छन्। उनलाई प्रजापिता त भनिदैन नि। कोही यस्ता पनि हुन्छन्- गोद लिइसकेपछि यदि बच्चा जन्मियो भने फेरि त्यो बच्चामा धेरै प्यार हुन्छ। गोदमा लिइएका बच्चालाई फेरि कम प्यार गर्छन्। अब तिमीले सम्झन्छौ- हामी ईश्वरीय गोदमा जान्छौं। ईश्वरले हामीलाई टीका लगाउनु हुन्छ- पवित्रताको। तिमीले भित्र मनबाट प्रतिज्ञा गर्छौ- बाबा, हजुर आउनु भएको छ, हामी हजुरका सपूत बच्चा बनेर, पवित्र बनेर हजुरबाट वर्सा लिनेछौं।

अहिले सबैको विनाशको समय हो। पापको हिसाब-किताब चुक्ता गरेर पुण्य जम्मा गर्नु छ। बाबाको यादबाट नै जम्मा हुन्छ। जति याद गर्दै रहनेछौं, अनि अविनाशी ज्ञान-रत्नहरूको दान गरिरहनेछौं, खातामा जम्मा हुँदै जान्छ। जति सेवा गर्छौं त्यति जम्मा हुन्छ। जम्मा हुँदा-हुँदा राजधानी बन्छ। ८ हुन् मुख्य रत्न। ८ रत्नको आभूषण पनि बनाउँछन् नि। देवीहरूको साथमा देवताहरू पनि हुन्छन् नि। तर धेरैजसो माताहरू हुने भएकाले अधिकतर देवीहरूको पूजा हुन्छ। ठिकै छ, राखी कसले बाँध्छ? शिवबाबा स्वयं तिमी सम्मुख बस्नु भएको छ। त्यसैले शिवबाबाले राखी पनि बाँध्नुहुन्छ, तिलक पनि दिनु हुन्छ, मुख पनि मीठो गराउनु हुन्छ। यसको

२०७५ भाद्र ११ सोमबार २७-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

मतलब तिमी भविष्यमा सदा सुखी रहनेछौ। तिमीले फेरि बाबालाई सौगात दिन्छौ नि। के सौगात दिन्छौ? आफ्ना सबै चीज। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले फेरि तिमीलाई २१ जन्मको वर्सा दिन्छु, लेन-देनको हिसाब हो नि। बाबा सौदागार (व्यापारी) हुनु हुन्छ। लिनु हुन्छ के र दिनु हुन्छ के? भन्दछन्— ईश्वर अर्थ दान दियो किनकि जानेका छन् ईश्वरले भाडा दिनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— भक्तिमार्गमा मैले तिमीलाई भाडा दिन्छु। अहिले फेरि डाइरेक्ट आएको छु। तिमीलाई कति अविनाशी रत्नहरूको दान दिन्छु। तिमीले फेरि अरूलाई दान दिन्छौ। तिमी त सबै भाइ भाइ हौ। तिमीलाई यी बडी माँले राखी बाँध्छन्। बाबाले तिलक लगाउनु हुन्छ। यी माता-पिता दुवै एकसाथ हुनु हुन्छ। माताले राखी बाँधिदिने, पिताले तिलक दिने भएपछि तिमी राजारानी बन्छौ। तिम्रो प्यार परमात्मा सँग छ जो तिमीहरूलाई तिलक दिन आउनु भएको छ। विश्वलाई स्वर्ग कसले बनायो? बाबा आउनु भएको छ नि। श्रीकृष्ण त हुन् पहिलो नम्बरका रचना अनि शिवबाबा हुनु हुन्छ पहिला नम्बरका रचयिता। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई पाउ देखि शिरसम्म खुशीको पारा रहनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादालाई याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) दिलको प्यार एक बाबा सँग राख्नु पर्छ, देहधारीहरू सँग होइन, किनकि सर्व सम्बन्धी एक बाबा हुनु हुन्छ।
- २) पढाइको समयमा आफ्नो पूरा ध्यान पढाइमै दिनु पर्छ, व्यर्थ कुरा वर्णन चिन्तन गर्नु छैन। बुद्धिलाई भट्काउनु हुँदैन।

वरदानः— आफ्नो शुभ चिन्तनद्वारा वातावरणलाई शक्तिशाली बनाउने सदा सहयोगी सन्तुष्ट आत्मा भव

कहिले कुनै कुराको कारण वातावरण तल माथि हुन्छ भने सहयोगी आत्माहरूको काम हो— विचलित हुनको सट्टा वातावरणलाई शक्तिशाली बनाउनमा सहयोगी बन्नु। सदा सहयोगी अर्थात् सदा सन्तुष्ट। एक बाबा, अरू कोही छैन। कुनै पनि संकल्प आयो भने माथि (बाबालाई) दिएर स्वयं निर-संकल्प भइहाल। स्व-उन्नति तथा सेवाको उन्नतिमा व्यस्त बन। शुभ भावनासहित जो शुभ संकल्प राख्छौ, त्यो पूरा अवश्य हुन्छ तर त्यसको लागि अवस्था एकरस होस् र चिन्तन पनि शुभ होस्।

स्लोगनः— सबै भन्दा धनवान् ऊ नै हो जो सँग पवित्रताको सर्वश्रेष्ठ खजाना हुन्छ।